

[Ministeren for offentlige arbejder.]

radikale venstre støttet lovforslaget som det nu foreligger.

En tilsvarende konstruktiv indsats har vi hverken mødt fra venstre eller de konservative. Det skuffer os i og for sig ikke, for en skuffelse havde forudsat visse forventninger om, at der overhovedet kunne være tale om en konstruktiv indsats fra de to partier, og de forventninger har vi egentlig ikke haft.

Hr. Juul-Madsen starter nok så nydeligt — det var praktisk taget den samme plade, vi hørte afspillet ved første behandling — med at sige, at de konservative godt kunne se, at der var et behov for at hjælpe. Jeg spurgte under første behandling, hvordan man ville hjælpe, hvornår man ville hjælpe, og med hvilket beløb man ville hjælpe. Nu har hr. Juul-Madsen rundt regnet haft en 5-6 uger til at overveje besvarelsen af disse spørgsmål, men her ved anden behandling kan vi se, at det i og for sig ikke har hjulpet.

Det samme kunne man sige til hr. Holmberg, som på den ene side har en tilsyneladende positiv holdning til det, men når det kommer til sagens realiteter, har han ikke noget at have realiteterne i.

Det synspunkt blev meget stærkt bekræftet af hr. Kofoed her til sidst. Jeg må sige, at en lignende æggedans som den, hr. Kofoed præsterede, skal vi mange år tilbage i tiden for at se magen til. Vi fik ikke engang at vide, om hr. Kofoed ville støtte lovforslaget eller ikke. Det havde dog været en ganske rimelig tilkendegivelse oven på den linedans, hr. Kofoed præsterede.

Der er to ting, som jeg har set er indgået meget stærkt i debatten på Bornholm, og som særlig stærkt er ført i marken af et blad, der synes totalt at være pot og pande med hr. Kofoed. Der er kun to blade på Bornholm, så kan jeg vel slippe for at nævne navne. Det ene er det synspunkt, at heller ikke venstrefolk i Bornholms amtsråd har villet give støtte. Det er urimeligt at fremstille det, som om man ikke ville give støtte. Man ville måske bare give lidt mindre i støtte. Jeg kunne godt karakterisere det synspunkt, men da jeg er en venlig natur, skal jeg undlade at gøre det ved denne lejlighed. Det var simpelt hen bare et andet og lidt mindre antal millioner, man ville have givet i støtte. Man vendte sig ikke imod princippet om støtte fra Bornholm,

heller ikke i det parti i Bornholms amtsråd, som hr. Kofoed tilhører. Det er en kendsgerning, som ikke kan omdiskutereres.

Det næste, som jeg også har set blive ført meget stærkt frem, nemlig at trafikministeren skulle have indgået en aftale med 66-selskabet, før man gav støtten, er også forkert. Nu er disse synspunkter lagt ganske tydeligt og klart frem, og så skulle vi vel én gang for alle i det bornholmske blad, som hr. Kofoed er bekendt med, kunne stoppe den form for diskussion. Det er simpelt hen to urigtige påstande, som er fremført.

Jeg skal ikke forlænge debatten her ved andenbehandlingen. Jeg er glad for den bredere støtte, lovforslaget får her. Men jeg synes, det var rimeligt at give en endnu bredere støtte til det, for det er måske det mest storstilede af samtlige de egnsudviklingsprojekter, som hidtil har omfattet Bornholm. Det burde finde en rimelig og bredt dækkende politisk støtte her i folketinget.

Gudme: Hr. Kofoed havde et par drillespørgsmål til mig, og jeg må sige, at mens jeg ellers kender hr. Kofoed som en særdeles praktisk mand med sans for livets realiteter, synes jeg nok, at han ved formuleringen af disse spørgsmål var blevet meget firkantet og meget formalistisk.

Han ville for det første gerne have at vide, hvordan det, at vi nu støtter lovforslaget, kunne forenes med de sparebestræbelser, som det radikale venstre og venstre har stået sammen om, og som blandt andet som et af sine løbenumre har Bornholmstrafikken, og hvordan det specielt kunne forenes med begrundelse for at fjerne § 6, for ved at fjerne den sparede man jo ingen penge for staten. Det har hr. Kofoed selvfølgelig ret i. Man sparer ikke en krone for staten ved at fjerne § 6. Der er bare det ved det, og det tror jeg også hr. Kofoed har kunnet konstatere lige siden første behandling for to måneder siden, at disse penge alligevel ikke spares for staten, når der på forhånd var flertal for dette lovforslag her i tinget. Så er det, man skal være praktisk, men dér slipper hr. Kofoeds greb. Man skal være praktisk og sige, at hvis man kan få noget for at være med, når pengene alligevel skal gives ud, er det godt at gøre det. Det var § 6, vi fik.